

«EL PONT DE FERRO»

Aqüeducte per on transcorre l'aigua del Canal d'Urgell a la nostra Vila.

Sumari:

El lector opina	Memòria - Informe
Agenda	Donar sang
Editorial	Por a l'escola
El nostre concurs	Sopar d'acomiadament...
Perill: La contaminació radioactiva	Catalunya: Espill del seu passat
Nuclear? No gràcies	Demogràfiques
Història i anecdotari	L'Ajuntament informa
Activitats culturals de La Caixa	El Municipi
	Carta oberta a l'amic i Senador Josep Ball

SIO - Butlletí Informatiu Municipal

Director: Josep Huguet i Herbera
Subdirector: Jaume Cufat Mata

Redactors: Josep Bertran, Pasqual Castellà,
Jaumè Cots, Joan Eroles, Ramon Llana, Josep
M.ª Lluç, Isidre Marsà, Pere Mora, Jordi
Padullès, Josep M.ª Pijuan i Joan Puig

Col·laboradors: Miquel Aguilà, Ramon Creus,
Joan Novell, Lluís Pons, Deudat Font
i Guillem Viladot

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)
Impremta G. Vicens - Guimerà, 15
Agramunt

Redacció i Administració
Carrer la Plaça, 1 Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 300 ptes.
Estranger 350 ptes.
Número solt 30 ptes.

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Publicitat contractada anual:

Una pàgina	3000 ptes. al mes
1/2 »	1500 »
1/4 »	750 »
1/8 »	400 »

Anuncis solts, 50 % d'augment

Per a subscripcions i anuncis poden
dirigir-se a la Llibreria

Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79
o bé a Pere Mora - Tel. 39 03 81
Jaume Cots - Tel. 39 01 32

METGES:

El servei «Metge de Guàrdia» de la Comarca,
per als dies festius i caps de setmana, està
constituït a càrrec dels següents doctors:

Dr. ANTONI PASCUAL SORO

Telèfon 530776 — Les Pallargues

Dr. LLUIS SABALA ABELLÓ

Telèfon 390222 — Preixens

Dr. JOAQUIM FELIP BRUFAU

Telèfon 390154 — Agramunt

Dr. MIQUEL SUAREZ OTERO

Telèfon 390635 — Agramunt

BOMBERS: Ajuntament - Tel. 39 06 32

CREU ROJA I SERVEI D'AMBULANCIA

Telèfon 390013 - Guàrdia Civil Agramunt

FARMÀCIES:

Sr. ANGEL MAS GRAU Telèfon 39 0133

Sr. GUILLEM VILADOT PUIG Tel. 390087

Als domicilis dels metges i a les farmàcies, hi
ha un cartell indicant, cada festa, el metge de
torn. Les guàrdies mèdiques dels festius que
corresponguin als metges de les Pallargues i
Preixens, quedaran centralitzades a la Fonda
«Cric» Telèfon 39 01 09.

El lector opina...

Sr. Director de SIO

A la vista, del n.º de SIO del mes de maig, he de fer constar que trobo molt encertada la secció de «L'Ajuntament Informa», encara que crec que junt amb la de «El Municipi» podrien convertir-se en una sola, puix així s'evitaria la repetició d'algunes notícies.

Per tots els convilatans és molt interessant el saber la problemàtica interior del nostre consistori; les despeses i entrades, els projectes i les obres que es van realitzant i també el detall dels diferents comptes i factures, puix d'aquesta manera ens sentim més responsabilitzats i identificats amb el nostre Ajuntament, a la fi i al cap som tots els agramuntins els que nodrim les arques de Ca La Vila, i saber el destí que es donen als diners farà més comprensible a tothom els resultats finals del balanç anyal, tant si hi ha remanent com déficit.

Només em resta felicitar les nostres autoritats i la redacció de SIO per tant encertada innovació, i demano que es faci tot el possible perquè aquesta secció continuï al llarg de tots els números del nostre periòdic amb tota sinceritat.

Creus

Sr. Director:

És una sort comprovar com les revistes locals es van centrant en temes realment populars: així es ressalta la vàlua de persones i fets que, d'altra manera, passarien desapercibuts.

En aquesta línia, també nosaltres valdriem mencionar el nom d'una persona que ara ja no viu a la vila, per mor d'una decisió dels seus superiors: Volem dir la gna. Purificació Castanedo, ànima del Club d'Esplai.

Durant sis anys i tres mesos, i cada dia, ella estava dedicada no sols a la instrucció de nois i joves, sinó a la seva formació, que considerem molt més important. Gràcies a un carisme, una experiència, una dedicació; absolutament desinteressada, es feia veritat aquest «petit» programa, segons dies i edats: Reunions de formació, manuals variats, tècniques, muntatges, murals, fotografia i revelat, reunions de monitors, de joves, cants, guitarra, grup de flautes, celebracions litúrgiques, expressió dramàtica, pintura i plàstica, revista l'Estel, fòrums, esports diversos, excursions, caramelles, convivències, Colònies, acampades, festivals, etc... de tal manera que eren un 230 inscrits els qui es beneficiaren d'aquest bé de Déu; hom diria que no hi havia ni temps per a respirar.

De la seva iniciativa, l'any 1975 sorgí la idea de fundar aquí el Moviment escolta cristià; es començà aquest amb 90 infants del Club; es buscà l'interès dels joves com a caps, confiant-ne la direcció al Sr. Ramon Argilés, i molts altres detalls que consten a l'arxiu del Club.

Tot aquest rodatge, idea, ajut, etc... fou realitat, en el fons, gràcies a aquesta incansable «hermana» que, d'altra banda —i malgrat la seva procedència castellana—, sabé intergrar-se prou bé aquí en tots els aspectes (com ho demostra, entre altres, la ràpida recollida de centenars de firmes demanant que no la treguessin de la vila, almenys fins que s'hagués acabat el present curs).

Homenatges? No creiem que n'hàgim de fer cap, ni que ella ho vulgui. Quèda el goig d'haver sembrat amb fe i amb esforç. I, a part d'aquest petit record des d'aquestes pàgines impreses, un cordial agraïment per tot el bo que ha fet néixer entre nosaltres i, de retruc, a la Vila.

Els Monitors del Club d'Esplai

MAIG

Dia 11 — GRAN CURSA

Aquest era l'encapçatament d'uns cartells, fets a mà, en què uns xavals invitaven a una cursa de carricotxes i monopatins per a menors de 14 anys, i que s'ha portat a terme aquest capvespre, amb uns 25 participants i molta quitxalla d'espectadors, iniciant-la al cap d'amunt del Raval de Sant Francesc i finalitzant-la al carrer de la Portalada.

Dia 15 — SANT ISIDRE

Els pagesos han celebrat la seva festa patronal, amb la benedicció dels tractors i els Tres Tombs tradicionals, organitzats per la «Camara Agraria» local, i on hi han desfilat unes 200 d'aquestes màquines, d'Agramunt i comarca. També ho han fet 4 carrosses guarnides amb motius alegòrics de la Pagesia.

RECAPTA

Aprofitant la diada de Sant Isidre l'han portada a terme, la secció local de l'Associació Espanyola contra el Càncer. Ens informen que han estat unes 40.000 ptes. les recollides, per la mesa de la Plaça del Pou i els grups que recorrien els carrers demanant per aquesta obra tan meritòria.

Dia 16 — VISITA A LA GENERALITAT

Aquest matí, el Batlle de la Vila junt amb 7 Consellers de la Corporació Municipal i el Secretari, han estat a la Casa dels Canonges per visitar el President Tarradellas. Després s'han entrevistat amb els consellers d'Urbanisme, Sanitat, i Cultura, per presentar-los informes i tractar de la situació actual agramuntina. En la visita al conseller de Sanitat, els acompanyà també el President de la Creu Roja local.

Dia 22 — SOPAR DE RÀDIO

En un restaurant de la Vila, ha tingut lloc un sopar de treball de tots els corresponsals de ràdio Tàrrrega, per estructurar més acuradament la seva tasca dins l'emissora.

Dia 31 — FI DE CURS

Els components del curs de llengua catalana que, organitzat per la secció local de l'Esquerra Republicana de Catalunya, s'ha desenrotllat durant tot l'hivern, aquest vespre han celebrat la cloenda del mateix amb un acte acadèmic, finalitzant la vetllada amb un petit àpat. Com a invitats a la cloenda han assistit: Victor Torres i els consellers de la Paheria lleidatana, Jaume Auqué i Albert Vives, tots ells dirigents de l'E. R. C.

JUNY

Dia 1 — ELECCIONS

Les han portat a terme els socis del C. F. Agramunt, per elegir nou president d'aquesta entitat esportiva. Han tingut lloc al vestíbul del cinema Avenida-2 de 9 a 11 de la nit. Després de l'escrutini corresponent ha sortit guanyador i per tant nou president, en Josep Martí i Bonastre que ha tingut 58 vots, el seu oponent Jaume Vidal 50 vots i amb 3 en blanc i 1 de nul fa que la votació hagi estat d'un 44 % dels socis.

Dia 3 — PRIMERA COMUNIÓ

Degut al crescut nombre de petits que aquest any volien rebre el Cos de Crist per primera vegada, 52 en total (27 nenes i 25 nens), aquest acte s'ha celebrat amb dues diades, aquest diumenge i el passat 27 de maig.

Dia 10 — NOVA JUNTA

En l'assemblea de socis del C. F. Agramunt, que ha tingut lloc a la sala B del cinema Avinguda, amb assistència d'una setantena dels mateixos, ha fet la presentació la nova junta d'aquesta entitat esportiva, que ha quedat formada pels següents senyors:

President: Josep Martí i Bonastre	Vocals: Jaume Marquilles i Solé
Vice-pres: Antoni Solans i Gual	Jesús Solé i Gibal
Secretari: Ramon Lluch i Baró	Salvador Blanco i Simó
Tresorer: Ramon Areny i Castellà	Josep M ^a Torres i Sabé
	Magi Calceran i Padullés

En la cloenda dels cursos de català organitzats a la Vila, des de l'octubre al maig, també hi estava invitat el nostre convilatà, literat i poeta, Guillem Viladot, el qual, davant la impossibilitat de la seva personal assistència a l'acte, hi va fer arribar la següent salutació:

Amics:

Fa vuit dies que es convocà una reunió per avui a les deu de la nit a Barcelona. Per aquest motiu jo no puc ser amb vosaltres. Us voldria abraçar a tots. Perquè heu fet quelcom important: encetar la llengua a nivell de cultura. Però heu de pensar, que una llengua és també una parla: l'instrument del poble. I també és un llenguatge: l'instrument de comunicació a nivell de persones. I també és un idioma: l'instrument d'una nació.

Nosaltres, que som persones, poble i nació, no podem mai distreure'ns de la llengua: amb ella hem estat seduïts per a la vida.

Penseu que la llengua és, però, quelcom canviant. Com un dia em va dir l'amic Víctor Torres, els règims passen, però els pobles queden. I el signe que palesa la seva vitalitat, és la llengua. I la vida no és —perquè seria negar-la— una estructura que es repeteixi a ella mateixa, sinó un procés dinàmic simètric a la realitat.

Ara ja teniu l'instrument. El que cal, és fer-lo servir. I una llengua és fa servir en parlar-la, en llegir-la i en escriure-la.

Parlar bé. No us faci por de ser correctes. El règim franquista sabia molt bé el que feia en combatre la llengua: sabia que malmetia la nostra identitat. Per això imposava la llengua del imperio: per tal que, un cop més, des dels llocs dels ocupants, de l'administració centralista, fossin vigents aquelles direccions que imposava el Decret de Nova Planta a través de la Instrucció Secreta que instruïa així a los Corregidores de Cataluña: «Pondrá el corregidor el mayor cuydado en introducir la Lengua Castellana, a cuyo fin dará las providencias más templadas y disimuladas para que se consiga el efecto sin que se note el cuydado.»

I cal escriure bé.

Però per damunt de tot cal servir la identitat: pensar en català. Cal que allò que diem i en allò que escrivim hi sigui present la nostra identitat, de manera que en ser traduït literalment encara hi bategui el que nosaltres som.

Però com diu Humbolt, l'home comença a pensar quan comença a parlar. Bé. Moltes felicitats. I gràcies a tots: als professors, als amics de Lleida i als qui heu fet d'alumnes.

EL NOSTRE CONCURS

De mes en mes, els nostres lectors es van animant i augmenta la participació en el nostre concurs. Quasi totes les respostes rebudes a les preguntes del mes d'Abril han estat encertades, les que no, han fallat de poc. Cal afinar una mica més.

El 13 de març de 1.862 arribà per primera vegada l'aigua del canal d'Urgell a casa nostra.

A 2/4 de 10 del matí del dia 5 d'Abril de 1.938, sofri Agramunt el primer bombardeig.

337 metres, és l'altitud sobre el nivell del mar de la nostra vila.

Efectuat el sorteig, ha resultat premiada amb un llibre la senyora Agnès Escolà, d'Igualeda.

PREGUNTES DEL MES

- 1.º En quin any es fundà la Societat «La Barretina»
- 2.º L'actual secció de notícies de Sió «Agenda» ha tingut al llarg de la història de la revista, altres noms. Podríeu dir-nos quins?
- 3.º El passeig del Sió té avui oficialment el nom d'un agramuntí. Ens podríeu dir per quin renom se'l coneixia?

Perill: La contaminació radioactiva és al costat de casa!

Crec que alguns ja haureu llegit o sentit dir que a la comarca de la Segarra, concretament a les rodalies de Calaf, s'han trobat unes mines d'urani, possiblement molts de nosaltres, immersos en els nostres problemes quotidians no hi haurem donat més importància a la notícia que la de donar-nos-en per assabentats i ens haurem quedat tan tranquils com si res no hagués passat, doncs bé, en aquest article, voldria explicar algunes coses que a lo millor ens ajuden a sortir d'aquesta tranquil·litat de cada dia i ens deixen, una mica més intranquils.

Començarem explicant el que passa i comentarem el que podria passar. El fet és que en unes investigacions mineres realitzades a La Segarra, s'han trobat mines d'urani amb centre a Calaf, i amb ramificacions cap a d'altres indrets de Catalunya, dins dels quals s'hi troben els termes municipals d'Agramunt, Puigverd d'Agramunt, Ossó de Sió, Els Plans del Sió, Preixens, etc... Bé, quina importància té això, què pot passar? El que pot passar és molt poc clar, ja que si el Govern espanyol (UCD) decideix la seva explotació a través de la «JUNTA DE ENERGIA NUCLEAR» (JEN) i l'empresa «EMPRESA NACIONAL DE URANIO, S. A.» (ENUSA), es poden arribar a produir uns canvis socials, econòmics, humans i biològics, que comporten un PERILL per a tots i sobretot per la SALUT, pagant-ho amb un preu molt alt.

Ara explicaré el perquè d'aquestes afirmacions, l'urani actualment es troba sota la terra i la seva incidència radioactiva a l'exterior és molt minsa, és a dir, que no afecta la biologia del cos humà, ara bé, si es vol extreure l'urani s'ha de fer a l'aire lliure, per la qual cosa s'han de dur a terme uns canvis de lloc i mobilitzacions de terres a tota la zona, amb el que s'incrementa l'emissió de radioactivitat cap a l'entorn exterior, i aquest entorn, humà i vegetal som nosaltres.

Tot això ens pot portar a que les nostres terres, deixin de ser nostres després d'un procés d'expropiacions en benefici de la «COMUNIDAD» (?) i dels interessos del «ESTADO ESPAÑOL» és a dir, camperols i ramaders de la comarca, les vostres terres estan en perill, i no exagero, cal que us informeu i us mobilitzeu pels vostres interessos, i tots els altres que no tenim terres, cal que tinguem en compte que el perill no deixa d'envoltar-nos, car la contaminació radioactiva produïda per les partícules d'urani es pot trobar a l'aire, aigua i a tots els cultius, amb el qual l'ona d'expansió radioactiva i les seves conseqüències són imprevisibles.

Al temps que això provocaria un canvi social en la zona, es a dir passàriem d'ésser una comarca agrícola i saludable a una altra de minera i on no s'hi podria viure pel perill que això representaria. Ara, l'altre factor i el més important són els possibles canvis biològics que poden arribar a produir-se pels efectes de la radioactivitat al cos humà. Sabem que al cos humà hi ha uns òrgans i cèl·lules molt sensibles, les quals sotmeses a la radioactivitat s'alteren produeixen mutacions (canvis) en els òrgans afectats i les conseqüències immediates són un increment en el nombre de persones amb càncer, leucèmia, malformacions congènites, esterilitats transitòries, etc.

Com podeu veure, el panorama no és pas per quedar-nos gaire tranquils, cal ser realistes encara que a vegades la realitat és molt crua. Jo crec que si no volem que un dia massa llunyà haguem d'abandonar les nostres llars i terres que ens han vist créixer, ens hem de començar a mobilitzar en contra de la possible extracció d'urani a la Segarra, tinguem en compte que aquestes mobilitzacions ja han començat i s'ha format la Coordinadora Anti-Urani de la Segarra on hi ha representats molts pobles, i amb els quals ja estem en contacte.

Cal però, que tant l'Ajuntament, així com tots els sindicats agràries i partits estudiïn el tema i s'oposin a aquestes extraccions a les nostres terres.

Ja ho sabem, o som avui actius o demà radioactius.

Josep Esteve

Nuclear? No, gràcies

Aquest és el clam unànim que darrerament ha estat present en totes les manifestacions dutes a terme en contra de la instal·lació al nostre país de centrals nuclears. Arran de l'accident ocorregut en una central d'aquest tipus a Harrisburg a l'Estat de Pensilvània (EE.UU.) i també de tots aquells que es produeixen i que no són notícia, ha tornat a saltar en un primer pla de l'actualitat en els darrers mesos, la polèmica i debats entorn a les nuclears.

Avui, des d'aquestes planes intentarem donar alguns elements de judici, encara que no siguem uns tècnics per a poder donar un veredicta en favor o en contra de les nuclears, no per això ens abstindrem de donar la nostra opinió, sobre la qüestió de l'energia nuclear.

Les centrals nuclears, com demostren innumerables informes dels tècnics, són perilloses. Aquest perill pot esdevenir per falles en el sistema de refrigeració, que tot i que existeixen mecanismes de seguretat, cap la possibilitat de que emani a l'exterior el contingut del mineral utilitzat, generalment urani; això, si bé és una possibilitat molt remota que succeeixi, pot ocorre alguna vegada i les conseqüències serien imprevisibles. Altres accidents que es produeixen amb una certa regularitat i que fins i tot, són considerats «normals», són les fuites de diversos materials radioactius, com l'ocorregut en la central de Harrisburg, que poden desprendre una radioactivitat perjudicial a tots els sers vius. Un altre problema que també preocupa als tècnics és l'eliminació dels residus radioactius, que encara avui no s'ha aconseguit resoldre.

Aquests perills que acabo d'exposar, que jo profà en la matèria he sintetitzat d'allò que surt a la premsa, són els que preocupen de veritat arreu on hi ha centrals nuclears. Així hem pogut constatar en aquesta premsa, com en molts països del món han paralitzat la construcció de centrals que ja tenien en projecte, en espera d'una millor seguretat en el seu funcionament. En altres llocs fins i tot n'han paralitzat algunes que estaven en funcionament; així en l'AVUI del dia 12 de maig hi podem llegir: «El comitè d'obres públiques i medi ambient del Senat nord-americà ha proposat el tancament de totes les centrals nuclears nord-americanes que no tinguin dispostat un adequat pla d'evacuació en cas de desastre», la notícia continua dient que més de la meitat de les 72 plantes existents als EE.UU. no tenen aquest pla en cas d'emergència. Constatem doncs que les centrals nuclears comporten uns riscos, si no no preveurien desastres, els efectes dels quals encara no estan del tot determinats. Així hem pogut llegir també la notícia de mort inexplicable o misteriosa si voleu, d'unes vaques i vedells d'una granja situada a 8 km. de Harrisburg.

Bé, però nosaltres, els habitants d'Agramunt i la comarca, ens envolta algun perill real com a conseqüència de les nuclears? Hem de respondre taxativament que sí. I aquest perill i inseguretat ens pot venir de tot un reguitzell de nuclears que estan projectades i que llur situació geogràfica és relativament a prop de casa nostra. Segons ens informa la revista «La Boira» en el número 9, a menys de 100 km. en línia recta de la capital de Lleida ja hi ha una central en funcionament (Vandellós), dues en construcció (Ascó i Vandellós) i deu en projecte (Escatrón, Sàstago, Chalamera i L'Ametlla, dues en cada lloc, i una altra

a Ascó i Vandellós). A més ens informa de que una gran extensió de més de 200.000 Ha. de terreny de la comarca de la Segarra ha estat declarada zona de reserva provisional a favor de l'Estat i sota el patrocini de la Junta d'Energia Nuclear (JEN). Això vol dir que tot un seguit de prospeccions per tal de trobar la matèria prima principal de les nuclears: urani s'iniciaran aviat; i segons diuen l'urani també poluciona i emet radioactivitat perjudicial als sers vius.

Algú pot pensar, i confesso que jo també algun cop m'he vist temptat de no fer-ne cas de tot aquest aiguabarreig de discussions en pro o en contra de les nuclears, que el problema de la qüestió es desorbita, que en fem un gra massa, vaja. Crec però, sincerament que no, que el problema existeix i les inseguretats també. I això ens ho demostra els intensos debats en el Ple del Congrés de Diputats de l'Estat espanyol del dia 16 de maig passat, on totes les forces polítiques parlamentàries van dir-hi la seva sobre aquest afer. Així el ministre d'indústria, Carlos Bustelo, es mostrà partidari de l'energia nuclear: «Sense el concurs de l'energia nuclear no hi ha possibilitat de superar l'actual dependència del petroli» (AVUI, 17 de maig). Afirmació un xic rotunda, penso jo, ja que hores d'ara s'està investigant per tal d'aconseguir energia solar. No crec, i molts tècnics i especialistes tampoc, que la única alternativa al petroli sigui l'energia nuclear. Aquesta mena d'afirmacions ens corroboren curiosament que allò que llegíem l'altre dia en una revista: «L'explotació d'una nova forma de producció d'energia només es fa quan és competitiva en preus i rendibilitat respecte a les altres formes de producció», és malauradament cert. Malgrat tot, cap dels partits parlamentaris que van intervenir en el debat no es mostraren en contra de les nuclears, si bé van fer avinent que abans que tot cal un augment de les mesures de seguretat i de la informació de les centrals nuclears, la creació d'un Consell de Seguretat Nuclear posat sota control democràtic, així com referèndum per zones afectades, consultes populars, etc. L'esquerra fins i tot demanà la nacionalització de les empreses elèctriques úniques beneficiàries, al cap i a la fi, de la rendibilitat de que parlàvem abans.

Finalment cal constatar també l'interès pel problema per part del Consell Executiu de la Generalitat que encarregà un informe al doctor Antoni Lloret, físic, sobre l'accident de Harrisburg, que aquest ha fet ja entrega al Consell perquè en tregui les conseqüències oportunes. En un interview al diari AVUI (17 de maig), el Sr. Lloret si bé no vol manifestar públicament la seva opinió sobre les nuclears quan se li pregunta si li agradaria viure a Ascó diu que preferiria viure en un altre lloc.

Arreu del món el poble es manifesta en contra de les nuclears i el fons de la qüestió no és anar contra el Progrés (?), com algú pot pensar, sinó el de trobar el desllorigador a les preguntes: És l'energia nuclear l'única alternativa al petroli? I si es així, ¿podrem aconseguir unes central nuclears amb una total seguretat?

Miquel Aguilà i Barril

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

La Unió de Pagesos (Assemblea Local) demana a la Redacció de Sió, que es celebri un col·loqui entre nosaltres i la Cambra Agrària local, per a tractar sobre el pla que la dita Cambra porta amb referència de la compra d'un terreny, dintre del Poligon Industrial

Demanam la celebració d'aquest col·loqui per considerar-lo necessari perquè l'opinió pública i en especial tota la pagesia s'assabenti d'un afer de gran importància.

Per a un bon servei

**Funerària
(Casa Romà)**

*Servei Oficial
únic de
EL OCASO, S.A.*

Mercè, 19
Tel. 390309
AGRAMUNT

Rapidesa... Economia...

ROS ROCA S.A.

LA INDÚSTRIA
DEL REMOLC.

*Exclusivitats * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home*

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

Roda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra

Llenya i Carbó

**F. Santamaria
i Fills**

Santa Esperança
Telèfon 390387

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

**Establiments
E. S. A.**

Tels. 390802
390202 - 390142
AGRAMUNT

HISTORIA I ANECDOTARI

A l'enquesta publicada el mes de gener, un lector preguntava què va passar a la nostra vila durant la guerra dels carlins. En la mesura de les nostres possibilitats procurarem satisfer aquesta curiositat que segurament comparteixen altres lectors; i l'intent ens ocuparà fins a l'agost, aniversari, del famós Foc de Sant Ramon.

Durant les guerres dels carlins van passar moltes coses, algunes de les quals han arribat fins a nosaltres de viva veu, trameses de pares a fills. D'altres, més aviat poques, les coneixem per mitjà de papers escrits. No cal dir que ens referirem exclusivament a les darreres carlinades, perquè de la Guerra dels Set Anys, a la quarta dècada del segle passat, no en tenim ni la més petita notícia, tal vegada perquè la nostra vila no hi tingué cap protagonisme.

A Agramunt, com a tot arreu, hi havia partidaris dels dos bàndols en lluita; però em fa l'efecte que entre nosaltres més aviat predominaven els liberals. I també m'imagino que la majoria de la gent humil que prou treballs tenia a viure, no s'encaparrava massa ni pels uns, ni pels altres. Al marge de les grans idees i dels principis cridaners, difícils de capir per una mentalitat senzilla, per una gran proporció del poble la guerra era un trasbals inevitable i dolorós i procuraven trampejar la situació de la millor manera possible.

De la participació del agramuntins a la lluita no en tenim a penes cap notícia. Diuen que al combat del dia 31 d'agost del 1875 hi van morir dos joves de la vila que lliutaven a la banda dels carlins.

Ben mirat, els fets militars relacionats amb Agramunt es redueixen pràcticament al combat esmentat anteriorment. Per l'època fou una batalla important que impressionà fortament el veïnat. Malgrat la pluja de bales i alguna que altra canonada, no hi hagué cap víctima entre la població civil i aquesta sort fou atribuïda a Sant Ramon, al qual sense cap mena de dubte es recomanaren aquell dia molts habitants d'Agramunt. No oblidem que Sant Ramon Nonat ocupava un lloc preeminent en la devoció dels nostres avis, de la mateixa manera que la seva imatge també l'ocupava l'antiga església de la Mercè, al lloc on avui hi ha la Casa Rectoral.

Com acció de gràcies al favor que se li atribuïa, a la nostra vila el dia de Sant Ramon es féu festa durant bastants anys i s'honorava el celestial personatge amb tota solemnitat.

El Foc de Sant Ramon fou una commoció extraordinària i les generacions que visqueren el fet i els seus immediats descendents en parlaven amb la boca plena, ponderant la seva magnitud i explicant-ne les incidències. Actualment tot això és pura història sense cap influència en la nostra vida. Avui només trobem dades en algun llibre; només a les golfes de Ca, la Vila es pot cercar l'indret on els carlins van foradar la paret posterior; només als pilars dels coberts de la mateixa Casa Consistorial, podem interpretar com impactes de bala procedents d'aquell combat els foradets rodons que s'hi observen.

Lluís Pons i Serra

Activitats Culturals de «La Caixa»

En tres àrees ben delimitades s'han desenrotllat les activitats culturals de la Caixa de Pensions per a la Velleïa i d'Estalvis durant el mes de maig i part de juny.

Dintre el Pla de Dinamització Cultural tingué lloc a la Biblioteca un curs de composició floral, a càrrec de la senyora Margarida Roure. Coneixement dels elements necessaris per a fer una composició floral. Plantes interiors i arranjaments florals. La flor seca. Heus aquí els temes tractats en les tres sessions celebrades els dies 2, 9 i 16 de maig. Acudiren al cùrset una trentena de senyores, cada una de les quals, a l'últim dia, esmerçà la seva traça i els coneixements adquirits en la realització d'un centre floral a base de distintes classes de flor seca.

«La Caixa a les Escoles», prosseguint el seu programa, celebrà tres actes a la sala petita del cinema Avinguda: el 14 de maig un àudio-visual d'art català, pels dos darrers cursos d'E.G.B.; el 22 de maig una projecció sobre el Pakistan, a càrrec de Ramon Bramona, cap de l'expedició que realitzà el treball, dedicat als cursos quart, cinquè i sisè d'E.G.B.; i el dia 31 de maig una sessió informativa sobre la tècnica i el desenvolupament dels Dibuixos Animats, amb l'assistència dels tres primers cursos d'E.G.B.

Patrocinades per la mateixa Obra de «La Caixa» s'han realitzat dues excursions. La primera, el dia 5 de juny, a Montserrat amb seixanta infants de les Escoles Nacional. L'altra el 19 de juny, hi prengueren part també seixanta alumnes del Col·legi Ntra. Sra. del Socós i consistia en tres visites a altres tantes empreses lleidatanes: la fàbrica de paper de Balaguer, el diari «La Mañana» de Lleida i la fàbrica de la cervesa «San Miguel» de la mateixa ciutat.

La tercera activitat està promoguda per l'Obra Agrícola de «La Caixa». S'està treballant en l'organització d'unes Jornades Agràries a celebrar en coincidència amb la fira de Sant Miquel, a Lleida, i per tal de recollir dades des de la base, s'organitzaren reunions de pagesos en les poblacions més importants. A la celebrada a Agramunt el dia 25 de maig i acudiren 16 homes del camp de la vila i comarca. La presidi el senyor Hermenegild Toll i Vilaplana, enginyer tècnic agrícola, responsable d'aquests treballs.

Exposada la qüestió i predisposats tots els presents a col·laborar, es programaren altres reunions de treball per tal de redactar una ponència que recollís la realitat socio-econòmica de la comarca i els problemes i aspiracions de la pagesia.

Pons

MEMÒRIA

Sobre els problemes més acuitants que té plantejats aquest Municipi d'Agramunt i que, a judici d'aquesta Alcaldia-Presidència recull el sentit unànim del veïnat i que es basa en els diferents informes que han estat elaborats per les corresponents Comissions o Conselleries, a les que se'ls ha confiat dita comesa. Els esmentats treballs s'uneixen a la present MEMÒRIA, per a més acríixer, el que en quant a «vox populi» es diu anteriorment.

Aquestes necessitats més perentòries, es sintetitzen de la manera següent.

1.ª CONFECCIÓ MAPA SANITARI TERRITORIAL. — A aquesta Alcaldia li consta que en l'actualitat i per part de la Conselleria de Sanitat de la Generalitat, s'estan efectuant els corresponents estudis per portar a terme la confecció del Mapa Sanitari compressiu de la Delegació Territorial de Sanitat i Assistència Social.

En aquests mapes sanitaris, hi són previstos entre altres, la construcció de Centres Sanitaris, bé comarcals o subcomarcals, per a situar en els Municipis que, degut a la seva situació geogràfica, o a la seva pròpia idiosincràsia, puguin ésser o bé capçalera de Comarca o de Subcomarca.

En aquest darrer cas, es pot classificar mol bé a Agramunt, com a Capçalera de la SUBCOMARCA DEL SIÓ, abastant diversos Municipis, tots ells, pròxims en un radi d'acció de molt pocs quilòmetres. Els Municipis que constitueixen o que constituïrien aquesta Subcomarca són: Agramunt, Puigverd d'Agramunt, Ossó de Sió, Plans del Sió, Preixens, Montgai, a més a més per la seva proximitat geogràfica Castellserà, La Fuliola, Penelles, Bellmunt, Cubells, Foradada, Artesa de Segre, Ponts, Guissona i Cabanabona, amb les seves corresponents entitats de població, agregats i límits que en nombre total de 50 nuclis urbans conformen 21.832 habitants, segons dades preses dels censos generals de població de 1970.

En full a part (document n.º 1) s'hi ressenyen tots i cada un d'ells, amb el seu nombre d'habitants. Tanmateix s'hi uneix (document n.º 2) fotocòpia del pla geogràfic de la zona.

La situació actual en matèria sanitària, té molt per desitjar, en no sentir una planificació adequada, però que es deu i pot ésser corregida, mitjançant l'adopció de mesures que condueixen a tal fi.

Amb el document assenyalat amb el n.º 3, que s'annexiona a la present, i que ha estat confeccionat per diversos tècnics en la matèria, al propi temps, s'assenyalen aquestes deficiències i es proposen les mesures a adoptar per a la consecució de les aspiracions que en matèria Sanitària desitgen disfrutar els habitants d'aquesta Subcomarca del Sió, la qual cosa, en justícia els correspon.

2.ª ORDENACIÓ URBANÍSTICA. — Actualment, per part de la Corporació Municipal, s'estan estudiant detingudament LES NORMES D'ORDENACIÓ SUBSIDIÀRIES DEL PLANTEJAMENT URBANÍSTIC d'aquesta vila d'Agramunt, redactat en el seu dia però encara sense l'aprovació provisional i trobant-se en dites normes, bastants punts foscos i que per falta de tècnics competents en la matèria, s'escapen a la nostra comprensió, seria molt convenient i necessari, la inclusió de l'Ordenació Urbanística d'Agramunt al Pla d'Ordenació del Territori que la Conselleria de Política Territorial de la Generalitat, pretèn portar a termini per a l'actual exercici de 1979 i per conducte de la Comissió Provincial d'Urbanisme.

La inclusió en aquest Pla, podria ésser, o bé mitjançant la redacció del Pla General d'Ordenació o mitjançant una nova redacció de Normes Subsidiàries de Plantejament.

Es podria aprofitar molt bé, sempre i quan la Comissió Provincial d'Urbanisme ho considerés oportú, els Plànols, Memòria i altra documentació de què es disposa, tal com anteriorment s'esmenta, i que es posa a disposició de la mentada Comissió, a fi que a la vista de la mateixa, es redactés un nou Pla, amb un estalvi de temps i per tant de recursos econòmics.

És imprescindible de disposar el més urgent possible d'un dels dos plans, perquè en no disposar d'algun d'ells i per altra part no poder detenir l'avenç socio econòmic del veïnat que demana contínuament la construcció de noves vivendes per a futures famílies que fixen la residència en aquesta Vila, o que pretenen modificar les existents, dotant-les de nous elements d'higiene, salubritat o comoditat, evitant així l'emigració, per manca d'una vivenda digna, les que s'estan construint de forma indiscriminada sense cap subjecció ni ordenació, i moltes que ja van ésser construïdes els manquen els serveis mínims imprescindibles, tant de proveïment d'aigua, com de clavegueram, essent desbordat l'Ajuntament, per la gran demanadissa de llicències municipals per a la construcció i reforma d'edificis.

Per tant i en forma de resum, es deu interessar de la Comissió Provincial d'Urbanisme, depenent de la Conselleria de Política Territorial de la Generalitat de Catalunya, la inclusió per aquest any 1979, del Pla General d'Ordenació o en el seu cas el de Normes Subsidiàries del Plantejament, degudament actualitzats i posats al dia, amb el fi que quan siguin elevades a la Comissió Provincial, aquestes, no siguin rebutjades, i evitant així, la tardança en la seva posada a punt.

Ara bé, atravesant aquest Municipi, dificultats econòmiques de difícil solució a curt termini, es deu de sollicitar que la redacció dels projectes oportuns puguin ésser abonats en la seva totalitat o contractats directament per la Generalitat per la Comissió Provincial d'Urbanisme, amb càrrec a la consignació que disfruta en l'actual any 1979, i segons el programa d'actuació de la Direcció d'Urbanisme i que s'ha fet públic recentment.

3.ª PROVEÏMENT D'AIGUES I CLAVEGUERAM. — Aquests dos vitals serveis, presenten dos diferents problemes a resoldre per si i separatament.

A) PROVEÏMENT ACTUAL: És imprescindible el procedir a un estudi detallat de tota la xarxa existent, tant de l'abastament d'aigua com del clavegueram. De manera contínua s'estan produint avaries importants a ambdues xarxes generals, la qual cosa, provoca una constant atenció del capítol de reparacions. Per altra part són molt nombroses les fuites d'aigua, degudes al mal estat de la canonada general de subministrament, fuites per altra banda de difícil localització, calculant-se que les pèrdues d'aigua equivalen quasi al 40% del cabal disponible. Éssent aquestes aigües elevades amb un gran cost per la seva explotació, resulta que aquest servei és ruïnós pel Municipi.

Si a això s'hi uneix que la xarxa del clavegueram també pateix d'aquest greu defecte, i si es té en compte que ambdues xarxes discorren de forma quasi paral·lela o molt pròximes, resulta (com ja ha passat donant-se diversos casos recents de contaminació), que el perill per a la salut pública és evident i que, de no corregir-se de manera urgent, pot donar lloc a alguna epidèmia d'imprevisibles resultats.

B) AMPLIACIÓ PROVEÏMENT D'AIGUA I NOVA XARXA DE CLAVEGUERAM. — Tal com es diu en el paràgraf 4 del n.º 2 d'aquesta Memòria, són moltes les vivendes, ja construïdes o a punt de construir, que manquen dels serveis d'aigua o de

INFORME

clavegueram o bé de tots dos casos alhora.

S'ha d'intentar per tots els mitjans, que es porti a terme un Projecte d'Ampliació de les xarxes d'abastament d'aigua i clavegueram, proveint tota la demarcació del que, en l'actualitat, ja és edificat, tanmateix en totes les zones que puguin ésser aptes per a la construcció d'edificis, tot això en quant al traçat de la xarxa general es refereix, havent-se de construir els col·lectors oportuns.

Per portar a efecte ambdós punts, revisió de l'actual sistema com el del futur, es proposa:

A) ESTAT ACTUAL: Sol·licitar de la Presidència de la Generalitat que intervingui davant l'Organisme corresponent, bé sigui l'Ajuntament de la capital, Diputació, etc., o de qualssevol altres organismes que puguin disposar que, de forma desinteressada, donin les solucions tècniques i materials disponibles a l'Ajuntament d'Agramunt, la col·laboració necessària per a detectar quantes fuites d'aigua es puguin produir i així aquest Ajuntament i més concretament la Comissió d'Obres i Serveis, puguin arribar a una més ràpida i eficaç reparació d'aquestes avaries; i

B) EN QUANT A LA FUTURA AMPLIACIÓ D'AMBIDUES XARXES: Sol·licitar la seva inclusió dins dels Plans corresponents, prèvia redacció dels oportuns projectes i pressupostos i que, per no tenir mitjans econòmics aquest Municipi, siguin a càrrec del Personal Tècnic de la Generalitat o Diputació, la redacció dels mateixos.

4.^{art} ENLLUMENAT PÚBLIC. — És del tot insuficient l'enllumenat públic de què es disposa. Més del 90 % dels carrers i places de la Vila, no disposen més que d'un servei d'enllumenat, tan precari i deficient, que dona a la població un aspecte de deixadesa i abandonament. Es sol·licita de la Generalitat que per part de tècnics competents, es faci un pla general d'il·luminació per a tota la població i, una vegada confeccionat, es subvencioni en la mesura possible, per a poder portar a efecte aquesta millora.

5.^è COMUNICACIONS. — A CARRETERES: Totes les vies d'accés i sortida d'Agramunt, són en un estat deplorable de conservació. Tal com es pot apreciar per la fotocòpia del pla geogràfic, Agramunt és un centre de comunicacions i a més el nucli d'una gran comarca natural. Totes les poblacions en un radi d'acció important, tenen en aquesta Vila, el centre de desenvolupament de les seves activitats bancàries, comercials, subministrament de matèries primeres, per a les seves petites indústries, etc., com també i molt important és, el disposar de Col·legi Comarcal i Institut d'Ensenyança Mitjana, on hi acudeixen diàriament, centenars d'escolars.

Unes d'aquestes vies, han d'ésser objecte de rectificació del traçat en alguns dels seus punts, com també l'arranjament del ferm i més concretament les carreteres que des de Tarragona, condueixen a França per Agramunt-Artesa, la de Cervera a Agramunt i la d'Agramunt a Balaguer.

D'altres, han d'ésser objecte d'una nova construcció, com la que d'Agramunt condueix a Tornabous, importantíssima, perquè, quan estigui acabada, reduirà de forma sensible, la distància que separa aquesta Vila de la capital de la Província, amb gran estalvi de temps i d'energia.

Es té entès que la mateixa, és a punt de sortir a subhasta per part de la Il·lustríssima Diputació, per pertànyer a ella, però no ha sortit, encara, per certes dificultats econòmiques i administratives que deu d'aportar el Municipi de Tornabous. Seria molt convenient que per part de la Generalitat es fessin les oportunes gestions per a la més prompta resolució del problema i així mateix, que s'activi l'expedient de subhasta per a la realit-

zació immediata d'aquestes obres, ja que, com anteriorment es diu, es tracta de la via més ràpida d'accés a la capital de província, ensems posaria en comunicació directa l'entitat de població d'Almenara, dependent d'aquest Municipi, el que representa un gran benefici per als seus residents, en matèria administrativa, d'ensenyança, sanitària, etc., etc.

També en aquest Capítol, cal destacar, per la seva prompta realització la conversió en carretera del camí veïnal o local, anomenat «Camí de Coscó», que partint d'Agramunt condueix a Ponts, unint el Barri de Puellas amb aquesta capitalitat.

En l'informe emès per la corresponent Comissió (document número 4) que s'adjunta, queden més explícitament detallades les deficiències observades en aquesta matèria de comunicacions.

B) TELEFONS: És de gran importància aquest ràpid mitjà de comunicació, entre aquesta capitalitat d'Agramunt i els seus barris d'Almenara i Puellas. Importantíssim en tots els ordres i més concretament en avisos sanitaris, etc., etc., ja que, tot-hom li dona la gran importància que aquest mitjà de comunicació, representa en la vida moderna.

S'interessa de la Generalitat que prengui bona nota d'aquestes aspiracions dels referits barris d'Almenara i Puellas i al mateix temps, que s'interessés de la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya, la redacció de l'estudi, traçat i pressupost contribuents a aquesta relització, amb l'assignació en forma de subvenció destinada a paliar les despeses que ocasionarien, per a la posada en pràctica d'aquesta millora.

6.^è EDUCACIÓ. — Aquest Ajuntament, va adquirir, en el seu temps, uns terrenys per l'import de 2.400.000 pessetes amb el fi d'oferir-los al Ministeri d'Educació i Ciència, per a la construcció als mateixos, d'unes aules com a ampliació del Col·legi Comarcal, per impartir la 1.ª i 2.ª etapa d'Ensenyança General Bàsica.

Això ha reportat al Municipi d'Agramunt un gran sacrifici en favor de l'Ensenyança, ja que, en no disposar de terrenys propis ni de numerari suficient, ha hagut de subscriure un préstec a la Caixa, amb el fi de poder adquirir els mateixos, el qual préstec, amb el seus interessos, encara són pendents de liquidació en la seva totalitat.

Per part del Ministeri, encara no s'ha començat la construcció de l'esmentat edifici.

Com que es tracta del Col·legi Comarcal, no afectant per a res la població escolar d'Agramunt, per a la qual sí que es disposa d'aules en nombre suficient, ¿no podria, la Conselleria d'Educació de la Generalitat, fer-se càrrec de l'emprèstit referit, o bé contribuir amb el 70 % del capital, més els seus interessos?

S'espera, de tota manera, que s'interessi davant dit Ministeri, la prompta realització de les obres, ja que, per falta d'aules, les classes són impartides en edificis habilitats per a aquesta finalitat i separats del Grup Escolar.

Això és tot el que de moment i d'una manera succinta, s'exposa a la consideració de l'Honorable President de la Generalitat amb el fi que pugui estar degudament informada dels problemes més cuitants que afecten aquest Municipi d'Agramunt, perquè, previs els estudis pertinents per les diferents Conselleries, la Presidència, pugui adoptar les mesures degudes tendents a resoldre de forma la més ràpidament possible, tots i cada un dels mateixos en benefici d'Agramunt i de la nostra Catalunya.

Agramunt, maig de 1979

Sopar d'acomiadament i tothom a votar content

Es fa saber: que portant-se cap en aquests moments els estudis pertinents de l'ordenació del sòl urbà d'aquest terme municipal d'Agramunt, es prega a futurs compradors o bé a qui estigui interessat en l'adquisició de terrenys per a futures edificacions i a la fi que no resultin danyats o perjudicats en els seus interessos, que s'informin degudament i estiguin a l'espera de les futures resolucions que dicti, en el seu dia, la Comissió Provincial d'Urbanisme.

Resolucions que aquesta Corporació procurarà que siguin el més accelerats possible.

Hi havia una vegada un rey..., no, no es un conte, en podríem dir, una anècdota, un fet més que col·labora que la gent no hagi de parlar sempre de si fa fred o fa calor.

Això ve a tomb perquè ara sembla, ja que la democràcia ha arribat als pobles, fins i tot als més petits com Mafet. Tots sabreu ja que el dia de Sant Isidre es va fer a Mafet l'elecció del que és pràcticament l'Ajuntament del poble. No cal dir que la participació va ésser massiva, encara més que al sopar que es va fer tres dies abans. Us preguntareu potser, ¿i a què ve aquest sopar?, bé doncs, aquest sopar es va fer gràcies a qui fins llavors fou l'Alcalde (i ara es tornà a presentar com a candidat), que amb un detall de molta delicadesa envers el poble, amb un gest molt noble, propi de gent de bones maneres, volgué acomiadar-se dels veïns que havia regit durant, més o menys, nou anys, amb un sopar on hi érem tots convidats.

Bé, fins aquí està tot molt bé, però resulta que les despeses d'aquesta «lifara» es varen carregar al fons del poble; ep! ep! ep!, així resulta que jo com tots els veïns del poble, vaig ésser convidat a sopar pagant jo. Ara sí que hi som!, per cert que com ja he dit, aquest sopar es va fer tres dies abans de la votació, la llista de candidats ja estava tancada, ¿era potser un comiat «parcial»? ja que, qui donava aquest sopar també s'hi presentava. Però bé, no crec que cap persona de bona fe gosi dir que veié en la «festa» un motiu per a fer «campanya», perquè només faltaria això, que a més de pagar nosaltres la coca, paguéssim també la samfaina.

Bé, bé, bé, no sé perquè, però ara ja no veig la cosa tan bonica, ja no em sembla un detall tan delicat, ja no veig enlloc la noblesa d'aquest gest.

Però bé, això és igual, la gent en devia quedar prou contenta del sopar, el dimarts es veié clarament, val més parlar de si fa fred o fa calor, i fer uns bons tiberis tot sovint, sempre i quan no siguin tan grossos que la teca s'hagi de portar amb un camió de més de set tones, ja que perillen els carrers.

Una altra vegada n'hi havia un rey...

Ramon Llana i Miralles (veí de Mafet)

L'Ajuntament Informa - continuació

nística actual i aconsellà dràstiques mesures. El Consistori, però, anirà estudiant molt atentament tot el problema per tal d'anar cercant les solucions més positives per a tots en els casos ja consumats. En el futur es seguirà estrictament el que marca la llei i es prendrà les mesures adequades per a garantir la bona planificació de l'Agramunt futur.

Com a primera mesura es fa una crida als agramuntins perquè mentre les normes o pla urbanístic no estigui aprovat, es preveu un termini de 6 mesos com a màxim, abans d'adquirir cap pati que s'informin a l'Ajuntament per a veure quina és la situació de la zona afectada, evitant-se així possibles perjudicis posteriors. Actualment es va venent i edificant cada vegada més lluny i en llocs on manquen tots els serveis. Ço vol dir: 1.er Un cost elevat econòmicament tant pels particulars com per l'Ajuntament a l'hora de posar els serveis. 2.^{on} Degradació de la qualitat de la vida en mancar-hi espais verds, aparcaments, equipaments, etc., i 3.er Detriment de les altures en tota la població en engrandir-se la zona urbana.

Per altra part, el Consistori s'ha anat posant en contacte amb els propietaris dels terrenys més afectats i no cal dir que resta obert al diàleg amb tothom per a cercar les solucions als problemes que es puguin plantejar, tenint com a únic objectiu el bé del conjunt de la comunitat agramuntina.

El Municipi - continuació

A Garatge Secanell, reparació camió	5245
A Regants Secla Gran cànon anual	4934
Assegurances Socials, empleats i obres	90487
A Varis, neteja pis Sr. secretari	2700
A ECO, per clor sumministrat Març i Abril	6600
Despeses Viatges Corporació a Barcelona	15210
A IASA compra 20 contadors aigua	42880
A la mateixa, revisió contadors	9243
A Cia. Plus Ultra per assegurança	11761
A Estableciments E.S.A. gasolina i gas-oil	12658
Al Sr. Lluís Casas, confecció i liquidació assegurança	3700
A La Alianza assistència mèdica a funcionaris	9780
Al Sr. Llorenç Fonoll, objectes i vivenda Sr. Secret.	18246
A Torrons Roig	2520
Al Sr. Ferran Ribera, treballs compressor	2251
A Transports Bernaus per ports	2910
Al Sr. Jaume Vilalta, per materials construcció	7981
Al Sr. Manel Garrabou, il·luminació ctra. de Balag.	4197
A la Sra. Francesca Balcells, per idem	4197
A Germans Lluch, per idem	4197
A Sr. Alcalde i Consellers, visita a Urbanisme	4130
A Sr. Alcalde i Secretari viatge a Lleida	2670

Por a l'Escola

Les manifestacions dels pares envers al desenvolupament dels afers escolars dels seus fills són molt variades: «Avui en dia tot és més difícil i no poden seguir la marxa». «No comprenc per què el nostre fill té tantes dificultats; al nostre temps trèiem bones notes.» «El nostre fill assisteix a l'escola amb desgana perquè els professors són tan poc comprensius que els té por.»

En quant als deures també hi ha expressions per a tots els gustos: «Els nens estan sobrecarregats.» «Té tanta feina que a vegades m'he de quedar fins tard a treballar amb ell.» «Els escolars tenen massa temps lliure.» «Abans sí que ens manaven autèntics deures i ens ocupaven el temps suficient per no pensar en bajanades.»

Tothom qui s'informi al respecte comprovarà que no passa res, pel contrari veurà que les coses van bé, i fins i tot molt bé. Sempre hi poden haver excepcions, però en la majoria de les escoles els professors tenen una formació millor a la d'abans. Els mètodes actuals s'adapten millor a la ment infantil. Els deures, generalment, són moderats i es poden resoldre en poca estona.

Les causes per les que el nen no tregui bones notes poden ésser molt diverses pel que no es pot donar sense més la culpa al professor. És evident que tots els pares voldrien que els seus fills fossin els millors de la classe, però en totes les classes sempre hi ha nens més ben dotats que uns altres. Les reprimendes i els càstigs als nens menys dotats fan que cregui que han fracassat, i totes les censures ulteriors no faran més que augmentar la seva inseguretat, i la por a l'escola.

Els pares sensats accepten les qualitats dels fills tal com són procurant traure'n el millor rendiment; no renyarà al nen per les seves deficiències naturals i de cap de les maneres el martiritzarà amb burles i ironies ja que moltes vegades és el motiu d'allunyament entre pares i fills.

El nen ben dotat també treu a vegades notes dolentes, però quan això esdevé no es pot assegurar que es tracta de ganderia perquè molts d'aquests casos són motivats per algun complex d'inferioritat o alguna pertorbació en la seva sensibilitat. Algunes vegades en tenen la culpa els pares. Si el nen viu baralles contínues entre pare i mare o té els pares massa severs, és impossible que conservi l'equilibri. També pot ser per causa de la televisió. Per desgràcia és fàcil comprovar que els escolars estan distrets, inquietos i cansats, però saben al peu de la lletra tot el referen a esports i telefilms, la qual cosa prova que per molts qualsevol cosa té més importància que l'educació dels seus fills.

Per descomtat que també hi ha nens ben dotats que treuen males notes perquè són uns ganduls, però castigar-los d'una manera continuada i massa severa podria ser perjudicial.

Tenint en compte que els nens, igual que els grans, tenen dies bons i dies dolents, el millor és establir un ordre fixant un horari per alçar-se, menjar, temps pels deures, temps lliure, etc., perquè els nens en tenen necessitat d'aquest ordre, però procurant que es desenvolupin sols, en la mesura que sigui possible, per no pertorbar les seves iniciatives.

DONAR SANG

La nostra societat té plantejades actualment una infinitat de qüestions a quina més important, i que totes demanen grans solucions i a ésser possible ben ràpides i eficaces.

La que avui volem fer sortir en aquesta breu col·laboració és un problema del qual els mitjans de comunicació, especialment els diaris, ens en donen notícia continuada perquè és apremiant i d'una urgència de primeríssima fila, agreujat més per la gran quantitat d'accidents de tot tipus que es produeixen arreu del país. Ens referim concretament a la falta de sang que sofreixen les institucions sanitàries de la nostra terra.

Si observem amb un xic d'atenció, veurem d'una manera gairebé angoixant la gran quantitat d'anuncis inserits en tots els diaris donant normes i orientant la gent per on dirigir-se si volen practicar aquest gest tan humanitari i de solidària estimació al proïsme.

Sembla ser que la limitació científica humana de no poder aconseguir fins ara fabricar una sola gota del preciós plasma sanguini, malgrat tant superb orgull humà per tantes conquestes obtingudes, sigui com una premonició de la Providència en fer que els homes no ens estimem com sers humans per pròpia voluntat, tinguem de fer-nos solidaris de les necessitats dels nostres semblants, ajudant els que poden als que veritablement ho necessiten sense cap mena de palliatiu.

Som ben profans en la matèria, però no cal aprofundir gaire per veure com és de necessària i apremiant aquesta crida permanent i convida a tothom, però de manera especial a la gent jove que la tenen generosa, sana i abundant, a brindar-se per donar-ne un xic gairebé imperceptible de la preciosa i pròpia sang.

Però aquesta campanya tan generosa i altruïsta i lloable com cap més pugui haver-hi de fer conèixer a tanta gent com es pugui aquest apremiant problema, i la indicació dels llocs on dirigir-se per donar-la, topa en el nostre humil criteri amb dos aspectes un xic difícil de superar, i són, l'un el de trencar la peresa i psicosis d'un temor infundat a males conseqüències, que fan que molta gent se n'abstingui i per això no es brindi espontàniament, si no és per algun cas específic de forçosa necessitat d'algun membre de la pròpia família. L'altre aspecte que origina dificultat especialment als pobles és l'haver de desplaçar-se per fer llur oferiment.

Per això avui des de la tribuna que és el nostre SIÓ entre nosaltres hem permeto fer un toc d'atenció general però d'una manera especial al Grup o Assemblea Local de Creu Roja, perquè ells tal volta podrien aconseguir fer una campanya de recull de dades de les persones disposades a donar sang, i mitjançant la qual fer vindre ací a Agramunt si la llista sigués prou important, una unitat mòbil de recolliment de sang, ja que creiem que en potència valdria la pena la que es podria recollir.

És una necessitat social avui que ben bé mereix aquests esforços i que si fos curull de col·laboració ciutadana ajudaria, no hi ha pas cap dubte a paliar un xic aquest apartat tan necessari i vital com ple d'humanime i amor fraternal i del que tothom té avui moltes possibilitats de ser-ne usuari.

J. Añé

Agramunt, maig del 1979.

Cooperativa Agropecuària de Guissona

Tels. 20, 40 i 77
G U I S S O N A

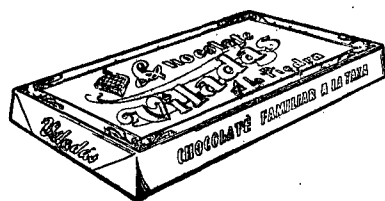
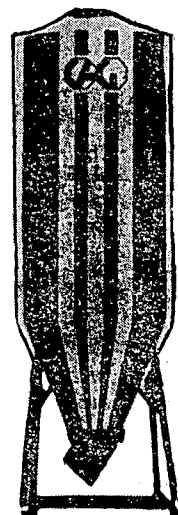
Pinsos Compostos

Escorxador general
Frigorífic

Medicaments i
Assistència Tècnica

Material per a la
Ramaderia

Secció Agrària

Una
llarga...
i dolça
tradició

Chocolata *Viladàs*

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

L. COMENGE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPERATS - MOQUETES - CORTINATGES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Telèfon 39 07 18

Catalunya: Espill del seu passat

Juny de 1932

«Art. 1. Catalunya és un Estat Autònom dintre de la República Espanyola. Els representants a les Corts de la República seran elegits d'acord amb les lleis generals.

Art. 2. El poder de Catalunya emana del poble i el representa la Generalitat» (Articles de l'Estatut de Núria).

«Art. 1. Catalunya es constitueix en regió autònoma, dins de l'Estat espanyol, d'acord amb la Constitució de la República i baix el present Estatut. El seu òrgan representatiu és la Generalitat i comprèn el territori de les províncies de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona en el moment de promulgar-se aquest Estatut» (De l'Estatut de Catalunya de 1932. Aquest article va ésser discutit i aprovat el mes de Juny, de 1932).

L'any 1931, hom recordava molt bé encara l'actitud negativa del parlament espanyol davant l'Estatut presentat per la Mancomunitat de Catalunya, l'any 1919; nom estava plenament convençut de les dificultats que caldria vèncer per poder-se acceptar constitucionalment la realitat catalana; hom no podia oblidar tampoc, la mentalitat centralitzadora d'un bona colla d'intel·lectuals de l'anomenada generació del 98, els quals ocupaven llurs escons parlamentaris i, alhora, sentien nostalgia encara d'un cert colonialisme raquític i llunyà. Malgrat, doncs, l'existència del compromís entre els signants del Pacte de Sant Sebastià i el reconeixement legal de la Generalitat per part del Govern provisional de la República, calia jugar fort per poder aconseguir un futur Estatut per a Catalunya.

Els mecanismes de la Generalitat provisional actuaren ràpidament i, entre els mesos de Juny, Juliol i Agost de 1931, s'elaborà, s'aprova, es plebiscità i es decretà l'Estatut de Núria com «l'expressió oficial de la voluntat de Catalunya» (1). El document fou presentat al Govern provisional de la República i en Niceto Alcalà Zamora, el lliurà immediatament a les Corts, el dia 18 del mateix mes. Si no oblidem que les Corts de Madrid havia endegat la discussió del projecte constitucional feia pocs dies, tindrem que, la decisió soberana i federal del poble català esdevenia una mena de condicionant a priori, en relació a la tasca legisladora del parlament constitucional. Amb tot, però, l'afirmació catalana no va impedir que el text de la Constitució proclamés que «la República constitueix un Estado integral compatible con la autonomia de Municipios i Regiones» (2).

Després d'aquesta afirmació, l'Estatut de Núria esdevenia un document anticonstitucional, la qual cosa vol dir que el desig de Catalunya no va tenir ressó en el si del Parlament espanyol.

Després d'haver-se reelaborat l'Estatut de Núria, per una comissió especial proposada pel president de les Corts; d'acord amb els principis marcats per la Constitució, i després d'haver conclòit la corresponent discussió a la totalitat, el 9 de Juny de 1932, s'endegà la discussió de l'article primer. Com s'esperava, les discrepàncies dels diferents grups parlamentaris donaren lloc a un acalorat debat. No n'hi havia per menys si hom s'adona que estava en joc el reconeixement de la personalitat política de Catalunya per part del Parlament de l'Estat espanyol. Era una mena de fita enyorada per diverses generacions al llarg de dos-cents anys.

L'Estatut de 1932, promulgat durant el mes de Setembre, fou el resultat parlamentari en relació al neguit nacionalista dels homes i dones de Catalunya. La sortida històrica fou una autonomia regulada per les Corts republicanes, les quals assajarien el seu poder derogatori els primers dies de Gener de 1935. El nou reconeixement de l'Estatut català després de les eleccions de Febrer de 1936, s'acabaria definitivament amb la llei del general Franco del 5 d'abril de 1938.

Un Estatut de «curta vida i llarga mort» —com diu J. A. González Casanova— que ens ha d'alliçonar davant les noves dificultats autonòmiques de Catalunya, avui.

(1) J. M. ROIG i ROSICH. — L'Estatut de Catalunya a les Corts Constituents (1932). e. Barcino. — Barcelona, 1978 (p. 39).

(2) J. A. GONZÁLEZ CASANOVA. — Federalisme i Autonomia a Catalunya (1868-1938). — E. Curial. — Barcelona, 1974 (p. 719).

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

MES DE MAIG

NAIXEMENTS:

Sonia Figuera i Gasull dia 20

MATRIMONIS:

Josep Lluelles Areny i Maria Rosa Poch Vila dia 6

Martí Pijuan Riera i Agnès Ros Villaró dia 12

DEFUNCIONS:

Josefa Viladó Solé dia 4

Marià Pla Masana > 6

Maria Codina Guasch > 9

Teresa Cahelles Torrades > 11

Salvador Serra Serra > 12

Dolors Miralles Ramon > 15

Rosa Freixes Folch > 17

Joan Huguet Piülats > 19

Mercè Buchaca Roca > 30

PLUJA CAIGUDA DURANT EL

MES DE MAIG

Dia	6	12	litres m. ²
>	18	43	
>	19	18	
>	26	44	
>	31	22.5	

Total 50.4 litres m.²

L'Observador: DEUDAT PONT

ROSELLES...?

Aquesta primavera
s'ha mor l'amo de la vella masia
i a la vora,
entre els sembrats verds,
com una taca de sang,
hi ha esclatat un camp de roselles

CABANA (Al camí de Serrallonga)

M'agradaria saber
xicotet eixelebrat,
quin gust hi has trobat
en fer caure el teulat
de la vella cabana
que, vora el camí,
ens aixoplugava
d'un imprevist ruixat.
Digues, xicotet eixelebrat!
quin gust hi has trobat?

P. Mora

L'Ajuntament Informa

Ja dèiem el mes passat, en el moment d'encetar aquesta nova secció, que el Consistori tindrà especial cura d'informar el veïnat de tots els afers comunitaris relacionats amb l'Ajuntament. La informació es vol que arribi a tots i cada un dels agramuntins, per la qual cosa és necessari posar-hi els mitjans adequats.

Es evident que SIÓ pot ser el mitjà més efectiu a condició que arribi a les mans de cada convilatà. En les seves planes hi cap una informació detallada a més de la participació de tothom. La fórmula ideal seria fer-lo arribar gratuïtament a cada casa, però evidentment de moment les possibilitats econòmiques no ho permeten. El que sí és factible és adquirir-lo per una mòdica quantitat que juntament amb els ingressos dels anuncis i si cal una subvenció municipal podria arribar a ser el nexa d'unió d'entitats i veïns en general.

De totes maneres, no s'acaben aquí les possibilitats d'informar. Ja s'estan preparant uns taulers especials que, situats en diferents indrets de la vila, serviran per a fixar-hi tota mena de comunicats. També s'ha impulsat la creació de diferents corresponals en periòdics i revistes de diferents àmbits per a que compleixin les dues funcions d'informació ràpida i de donar a conèixer els afers de casa nostra a la resta del país. Així com també es repartiran cartells per la vila quan es cregui oportú i naturalment, esperonar el diàleg entre l'administració municipal i els administrats.

Ja entrant en les qüestions concretes dels assumptes de Ca la Vila, ens hem de referir en primer lloc a un tema molt important: la visita realitzada per aquest Consistori a les diferents conselleries i presidència de la Generalitat.

Es evident que en aquests moments la Generalitat com a òrgan de govern, està encara molt mancada de recursos i de poder decisor, però també ho és, que ja avui té les seves competències i que dintre de poc serà el nostre òrgan d'auto-govern del que dependran quasi tots els assumptes de competència municipal. Per aquest motiu i també com a demostració de confiança en les nostres Institucions, fou presentat un ampli dossier sobre el afers més preocupants que té plantejat el nostre Ajuntament.

Tal vegada és la situació sanitària el que més preocupa a l'agramuntí. Aprofitant que en aquest moment s'està redactant el mapa sanitari de Catalunya, es realitzà un ampli informe sobre la situació actual, les nostres aspiracions com a nucli important de població i com a cap d'una comarca natural. Aquests treballs foren entregats al Conseller Sr. Espasa amb el qual es tingué una reunió de 3/4 d'hora. Ens manifestà el Sr. Conseller, la satisfacció per l'ajut que representava per a la conselleria els informes, suggeriments i opinions que li foren exposats, així com que tinguéssim la seguretat que a Agramunt li correspondria, com a mínim un Centre de Salut i que depenia del definitiu estudi global, la radicació d'un centre hospitalari més important. Sugerí també diferents solucions per els problemes més urgents que tenim plantejats, com poden ser les guàrdies en els dies festius, horaris, etc. Es comprometé a una àmplia resposta una vegada estudiats els diferents informes pels departaments corresponents. En la visita a aquesta Conselleria, el consistori estigué acompanyat pel president de la Creu Roja Local.

Es mantingué una entrevista de semblant durada amb el conseller de Política Territorial i Urbanisme, senyor Armet, al qual li fou plantejat el greu problema del caos urbanístic que pateix la nostra Vila. També se li entregà un dossier sobre la situació actual i les nostres aspiracions en quant a la xarxa de carreteres que envolten la nostra Vila, així com també l'actual estat de la xarxa de clavegueres i la de la distribució d'aigua. De l'eficàcia d'aquesta entrevista n'és mostra que l'endemà mateix es concertà una entrevista amb els tècnics de la Direcció General d'Urbanisme a Barcelona i una visita a Agramunt, per estudiar sobre el terreny les possibles modificacions a fer en el projecte de Normes Subsidiàries.

Al senyor Pi Sunyer, conseller de Cultura, se li pregà l'interessar-se sobre la construcció dels nous grups escolars, els terrenys dels quals ja fa temps foren cedits al Ministeri de Cultura.

La visita més important, políticament parlant, fou la realitzada al President de la Generalitat, Josep Tarradellas, al qual

se li féu entrega d'un informe-memòria de tot el material lliurat en les diferents conselleries. L'entrevista fou molt cordial i el Sr. President s'interessà vivament pels problemes d'Agramunt i de la comarca. Es tocaren també d'altres temes i sobretot, encoratjà a fer una tasca rigorosa i pràctica. L'entrevista tingué una durada de 20 minuts.

Aquest Consistori valora molt positivament aquestes visites a la Generalitat que són, sens dubte, l'inici d'unes relacions segurament fructíferes per a la nostra Vila i comarca.

Per acabar en aquest tema direm que tot el material confeccionat és a la disposició dels agramuntins que ho sollicitin.

Seguint amb la relació dels assumptes més importants tractats durant aquest mes, assenyalarem la reunió mantinguda amb els empresaris d'obres de la Vila per informar-los dels acords presos pel Consistori que els afecta directament com són, permisos d'obres, contractació d'obres públiques, ocupació de la via pública, etc. Llàstima que a la crida hi manquessin alguns empresaris i que ni tan sols excusessin la seva absència. No creiem que sigui aquest el camí per a la bona col·laboració entre tots els agramuntins.

En un altra secció trobarà el lector el resultat de les eleccions que es celebraren el dia 15 de maig per elegir els membres de les Junes Administratives dels pobles agregats o barris. L'alcaldia, a proposta de les esmentades Junes elegides ha anomenat el seu representant a cada poble. Cal destacar la massiva participació de votants en cada un del pobles. A Almenara i Les Puelles, s'elegiren per unanimitat en reunions entre un representant de cada casa.

En seguretat ciutadana, assenyalar la prohibició, sota pena que ja marca la llei, d'usar escopetes d'aire comprimit dins la zona urbana.

Han continuat aquest mes les reunions de la Comissió de Festes per preparar els actes de la Festa Major. És intenció, també, de la Delegació de Festes, promoure i coordinar festes populars durant tot l'any. Dependrà molt, però, de la col·laboració del agramuntins que això arribi a bon terme.

Un altre punt que preocupa el Consistori és el lamentable estat en què es troven algunes instal·lacions de l'edifici de les Escoles Nacionals. Després d'una inspecció i d'un informe de la direcció del centre, s'han estudiat les possibilitats i es procurarà, durant l'estiu, de realitzar les obres d'adonament més urgents. Es compta amb un ajut de la delegació del ministeri de cultura.

El dia 25 es realitzà una visita al Govern Civil i a la Diputació per exposar problemes i recabar informació. Cal destacar la cordial i franca entrevista amb el Sr. Governador Civil i la positiva informació que es tragué de la Diputació on foren estudiats els afers de les carreteres d'Almenara, Les Puelles i Coscò. Per a totes elles hi ha a la disposició subvencions o préstecs a l'espera de l'entesa de les parts afectades. S'han iniciat alguns contactes per tal d'arribar a un acord.

Un dels problemes més preocupants que té plantejat la nostra població és l'urbanístic. Per això, aquest tema, juntament amb el sanitari, fou el més àmpliament exposat en la visita a la Generalitat.

Es palés i notori el creixement irracional de la Vila. No entrarem en les causes i motius d'aquest fet. El que sí aquest Consistori vol, és solucionar el més ràpidament possible aquest aspecte de la problemàtica municipal i bastir els fonaments d'una població amb un creixement racional i ben estructurat dintre el possible, ja que s'ha de partir del que ja hi ha fet.

Abans d'una setmana després de la visita a la Conselleria d'Ordenació Territorial i Urbanisme se'n tingué una altra amb el Director General d'Urbanisme, Sr. Cantallops. En aquesta entrevista fou presentat el projecte de Normes Subsidiàries, acabat a penes fa un any, perquè fos revisat pels tècnics de la D.G. Aquests manifestaren la no validesa de dites Normes, encara que són evidentment, una eina de treball, però que han de ser substancialment modificades per adequar-les a les lleis vigents sobre la matèria.

Dos dies més tard, el 22 de maig, visitava la nostra Vila el delegat a Lleida del S. N. V. per començar a treballar sobre el terreny i expressar la seva opinió i aconsellar sobre els passos a seguir. La seva opinió fou força dura envers la situació urba-

El Municipi

L'Ajuntament Ple i la Comissió Municipal Permanent, en sessions celebrades el passat mes de maig, adoptaren els següents acords:

DESIGNACIÓ D'ALCALDES.

Designar alcaldes de Barri als Srs. que s'indiquen pels agregats següents:

- Mafet: Sr. Joan Massana i Llena
- Montclar: Sr. Joan Vall Mayoral
- Donzell: Sr. Josep Oliva i Rovira
- Puelles: Sr. Joan Boncompte i Romeu
- Almenara: Sr. Josep M.ª Pijuan i Piqué

VISITA A LA GENERALITAT.

Es dona compte de la visita efectuada a l'Honorable Sr. President de la Generalitat per a fer-li entrega d'una Memòria-Informe sobre problemes municipals.

NORMES SUBSIDIÀRIES.

Accelerar al possible les gestions per la posada a punt del Pla de Normes Subsidiàries

LLENGUA CATALANA.

Aprovar una moció de l'Alcaldia relativa a l'ús de la llengua catalana en les actuacions de la Corporació, segons Decret-llei publicat al B. O. de l'Estat.

COMISSIONS

S'acorda prendre bona nota dels informes i propostes facilitats per les diferents Comissions Informatives.

LLICÈNCIES D'OBRES.

A la Sra. Teresa Castellà Espunya, construcció d'una vivenda de planta i un pis, al carrer Circumval·lació.

Al Sr. Josep Marsol Cinca, construcció d'una vivenda amb baixos y dues plantes als Asgous.

Al Sr. Santiago Aleu Mirada, obres interiors als terrenys situats al carrer dels Safareigs.

Al Sr. Antoni Escolà Oromí, obres interiors al carrer Circumval·lació.

A la Sra. Margarida Viciàna Ros, per idem a l'Avinguda J. Mestres.

Al Sr. Pere Roig Mora, construcció garatge a l'Avinguda M. Jolonch.

Al Sr. Miquel Paris Omedes, reparació garatge a Mafet.

Al Sr. Felip Llena Arriasol, modificació interiors vivenda a Mafet.

A D. Carmelo Gassó Casades, restauració fatxada casa a Mafet
Al Sr. Joan Corberó Borrell; modificació teulada casa Carretera d'Artesa.

Al Sr. Ramon Riudebàs Vidal, ampliació porta hort.

A la Comunitat veïns Quartel Vell, modificar canalera edifici.

A D. Ramon Barril Marquilles, arrebossar fatxada casa carrer Castell.

A D. Josep M.ª Torné Creus, enrajolar taller a l'edifici «La Torre»

A D. Josep Bertran Piqué, obres interiors al Raval de Puigverd.

Al Sr. Felicià García Lora, construcció d'un magatzem a la Ctra. de Tàrrrega.

A la Sra. Teresa Ortiz Rega, obres interiors al Quartel Vell.

A la Sra. Rosa Mirallès Solé, obres interiors a la casa carrer Sant Joan.

Al Sr. David Delgado Navarro, construcció de nova planta al Passeig.

Al Sr. Agustí Corrales Fontova, obertura d'una porta en casa Avda. J. Mestres.

A D. Lluís Clotet Escanilla, reparació teulada casa Carretera de Balaguer.

Al Sr. Andreu Navarro Muñoz, construcció d'un edifici al passeig Josep Brufau.

Al Sr. Emili Vicens Creus, construcció dipòsit al carrer Capella.

Al Sr. Vicent Ribes Bataller, obres interiors casa carrer Circumval·lació.

A D. Jordi Piñol Moncunill, construcció de baixos i dos pisos al carrer Ntra. Sra. del Socós.

Al Sr. Josep Farré Trepà, canviar vigues edifici carrer Castell.

Al Sr. Innocenci Villegas Gil, construcció d'una piscina pati Acadèmia.

A la Sra. Antònia Puig Guasch, obres interiors casa Av. M. Jolonch

Al Sr. Joan Llordés Herranz, construcció fonaments en Verge del Socós.

Al Sr. Segimon Ribera Verdaguier, obres interiors casa Avda. Jaume Mestres.

Al Sr. Josep Martí Bonastre, reparació teulada casa a Urbanització Verge del Socós.

Al Sr. Ramon Solé Mirallès, pavimentació terreny sitges metàl·liques.

PRESES D'AIGUA.

Al Sr. Josep Cinca Marsol, en partida «Asgous»

Al Sr. Josep Torné Creus, vivenda Santa Esperança.

A D. Marià Palacios Bastarrás, vivenda passeig J. Brufau

A D. Ramon Bernaus Santacreu, casa Avda. J. Mestres.

A Sr. Ernest Cafapé Curià, en idem.

A D. Felicià García Lora, magatzem Ctra de Tàrrrega.

A la Sra. Maria Carulla Torres, vivenda Passeig.

A D. Joan Ibarz Raluy, pati partida Comain.

A D.ª Maria del Pilar Pérez Gallego, en Puelles

A la Sra. Silvia Salvadó Solà quatre participacions casa Santa Esperança.

CLAVEGUERAM

Es concedeix dret de connexió a la Xarxa general

Al Sr. Santiago Aleu Mirada, carrer Circumval·lació

A D. Felicià García Lora, Carretera de Tàrrrega.

SUBVENCIÓ CAMARA AGRÀRIA LOCAL

Concedir 3000 ptes. de subvenció per Festa Sant Isidre.

COMPTES I FACTURES.

Foren aprovades les següents:

Al Sr. Lluís Casas Farran, liquidació «Seguros»	3700
Al Sr. Lluís Vila; revisió velomotors	4353
A Estació Servei, per carburants	14131
A Bonaigua, per cartutxo anti-gas, aigua	850
A Sugrañes i Cia. impressos oficina	9119
Al Sr. Joan Recasens, material i repa. Escoles	28471
A Impremta Vicens, material oficina	9037
A «La Mañana», per subscripció anual	4500
Al Sr. Joan Escolà, diversos materials	20018

Carta oberta a l'amic i Senador Josep Ball

Voldria que aquesta carta fos molt neta, vull dir que no tingués cap forat per on les coses es puguin entendre d'una altra manera que no sigui la intenció recta. Estimat amic i senador, jo crec que Agramunt hauria de rebre de la teva gestió en la Alta Cambra Espanyols, un senyal, una prova que parlés per sempre més de la teva condició de polític en un moment de la nostra història. I no pas per peixar la teva vanitat de prohoms, sinó per tal que quedés penyora de la teva estima al teu poble. Fa molt de temps que ens coneixem, estimat amic i senador, i sé com tu estàs arrelat a aquesta terra. L'estimes i la defenses. Ara, però, n'ets lluny per aquestes raons polítiques i per raons professionals. Amb tot t'hi refereixes tossudament: ets agramuntí de socarrel. ¿Per què no aprofitar-ho tot i bastir aquesta mostra que parlés ben eloqüentment del teu amor i de la teva estada a la Cambra Alta de l'Estat?

Jo no represento res ni ningú. Però em mena a adreçar-te aquests mots els anys que hem viscut plegats des de la infantesa, l'adolescència i la joventut. Si en aquells temps haguéssim tingut el «poder» d'ara, segurament que el nostre poble no seria el que ara és. Tampoc ara, és cert, el podem fer a imatge i semblança nostra. Hi ha molts interessos creats i, sobre tot, hi ha molta gent que pensa. Això de veritat és feixuc, però no suficient per fer-nos enrera. Jo no en tinc cap de poder; potser només tinc el de la paraula escrita. És la meua eina i la meua arma. Però amb la paraula només puc suggerir i, si estic molt de sort, convèncer. No gran cosa més.

Si has tingut la paciència d'arribar fins aquest indret de la carta, potser et preguntaràs a on vull anar a parar, que és el que em proposo. Ja t'ho he dit: que quedí un senyal de la teva gestió senatorial a Agramunt. Una cosa clara i entenedora per tothom, i no tan sols per les persones d'ara, sinó també per les que ens han de succeir.

No sé com tens les coses, ignoro la teva disposició, però a mi em sembla que la teva condició d'agramuntí, de polític i de persona sensible a la cultura hauria de deixar el PILAR D'ALMENARA com una miranda amb

accés fàcil i lliure per tal que tots els agramuntins i els forasters que sempre ens visiten, tinguessin al seu abast un punt privilegiat dins el territori nacional des del qual es reb la gran notícia de Catalunya: el seu immens horitzó.

L'altre dia hi vaig ser, al Pilar d'Almenara. Amic senador: dins de pocs anys tot ell serà enderrocat. De la «Capella» veïna gairebé no en queda ni rastre. Si badem una mica més, del Pilar tampoc en restarà res. L'any passat, per aquestes dades, era a la URSS en un congrés de conservació i recuperació de monuments històrics. La lliçó que hi vaig rebre la podríem resumir dient que aquesta feina és la manera més ferma per a recuperar la història d'un país. Si Catalunya no conserva els seus monuments, no conserva la seva llengua, no conserva les seves festes, no conserva les seves tradicions, no conserva tot el que material o espiritualment és un monument, Catalunya serà un enderroc: serà un híbrid, per tant una entitat sense identitat.

Fa uns anys, al Pilar d'Almenara hi vaig ser amb Francesc B. de Moll. No saps que em va dir? Digué: «Si això ho tinguessin el «europeu» es convertiria en un punt turístic de primera categoria». Vaig sentir més aviat vergonya, i fins i tot em semblà com els serrains encara corrien per la Plana d'Urgell empaitats pels cristians. Però el temps és el d'ara.

Tu tens una situació personal i pública per a engegar aquesta obra de recuperació, de restauració, de manteniment i de divulgació de la IDENTITAT CATALANA. Crec, n'estic convençut, que la teva obra seria admesa, per a col·laborar-hi, per tots els agramuntins, començant pels nous edils, que tantes il·lusions tenen posades en la qualitat i ritme de la vida d'ara.

Cordialment, i mana com vulguis.

Guillem Viladot